
Gergely Ágnes

KETTŐSVERSENY

Emlékszel-e a fogadóra?
Százötven éve múlt,
hogy a falon megállt az óra,
s a tollas ágyneműt

szétvetve hagyta valaki,
mig a széllal menekült
napszállatkor, hogy az, aki
utána iramult,

nyomát se lelje, s ha üt az óra,
s odakinn, odabenn
pisztolyt fognak a fogadósra
szépen, törvényesen,

a Corpus Iurist sérülés,
a lovakat bögöly,
az ablakot golyó ne érje, és
a hordót sem. Száll a toll.

Ló, delizsánsz, párkány halott.
A gyertya lengedez.
Én egy fogadóst siratok.
Az ő drámája ez.

VEREMBEN

Szólítanak egy hangnélküli égből.
Ködfoltok, ultraviola.
A csigalépcső két részre szétdől.
Korom telepszik a fokaiba,

középütt állig ér a füstfal,
és szól, és szól az októberi kürt.
Nincs, ami befogadna, pitvar.
Nincs többé, aki útra küld.